

ANALELE
ACADEMIEI ROMÂNE

SERIA II. — TOMUL XXXIII.

1910—1911.

MEMORIILE SECȚIUNII ISTORICE

CU 11 STAMPE.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

BUCUREȘTI

LIBRĂRIILE SOCEC & Comp., C. SFETEA și LIBRĂRIA NAȚIONALĂ

LEIPZIG

OTTO HARRASSOWITZ.

VIENA

GEROLD & COMP.

1911.

30.453

DOUĂ DOCUMENTE
PRIVITOARE LA
REVOLTA BOIERILOR DIN ȚARA FĂGĂRAȘULUI
IN FAVOAREA LUI MIHNEA VODĂ
NUMIT CEL RĂU

1508 — 1510

DE

IOAN PUȘCARIU

Membru al Academiei Române.

BCU Ședința dela 25 Iunie 1910. Cluj

I.

Pentru lămurirea și cuprinderea mai de aproape a unui episod istoric neîndestulător cunoscut, aflu de lipsă și corespunzător scopului de a premitte unele din antecedentele istorice ale țerii Făgărașului.

Dintre numeroasele documente rămase dela Mircea Vodă amintim aci pe cele ce se referă la familiile boierești din Țara Făgărașului.

Cu titulatura de «Domn veșnic al Făgărașului» începe Mircea Vodă hrisovul său din Argeș la 27 Dec. 1391, prin care dăruiește boierilor săi credincioși Stanciu Egumenul și fratelui său Călin satul Scoreiu. Diploma a fost produsă într'un proces al familiei: eră tradusă din slavonește în limba latină (1).

La anul 1400 Mircea Vodă dăruiește boierilor săi Micul și Stoica jumătate din satul Mândra (se află în traducere maghiară la familie și în colecția mea).

(1) Hurmuzaki, II, p. 282.

La 1417 Mircea cel Mare dăruiește lui Borcea și lui Calian «credincioșilor boieri ai Domniei mele», satul Branîștea, Urașii și Vadul Șărcaii. (Se află în traducere română la familie și în colecția mea).

În sentința tribunalului de 12 boieri jurați sub prezidiul Căpitanului Suprem al Făgărașului Paul Thomory din 26 August 1511 se face provocare la hrisovul lui Mircea Vodă, dat boierului Koszta din Viștea de jos, despre donațiunea făcută lui peste satele Viștea de jos și de sus, și jumătate din Arpaș (1).

Din actele acestea dela Mircea Vodă vedem des întrebuintat epitetul de «boieri ai Domniei mele». Dar din aceasta nu urmează că i-a adus cu sine Mircea la Făgăraș, ci numai că acești boieri, fiind de baștină în Țara Făgărașului, unde Mircea eră tocmai așa Domn ca și în Muntenia, le putea zice: «credincioși boierii mei.»

Avem totuș un act aflat în Arhivul districtului Făgăraș din anul 1302, scris de Ioan Literat și C. Boer, ambii vicecăpitani ai Făgărașului, și de Valentin Rinel, primar din Agnita, și Iacob Werner, primar din Sighișoara, cari constată că comuna «Gerdal», în scopul ca să-și răscumpere niște prizonieri din captivitatea Tătarilor, a luat împrumut o sută de mărci dela comuna «Braller», zălogind acesteia un pământ între satele «Gerdal» Feldioara, Râușor, St. Martin și Apa Oltului.

Din aceasta s'ar vedeă că cuvântul boier—cel puțin ca nume propriu de persoană—a fost uzitat la Făgăraș și înainte de Mircea Vodă.

Considerând însă, că Tătarii inundase țara pe la anul 1241—va să zică cu 60 de ani mai înainte—și având în vedere că amintitele sate erau sub jurisdicțiunea scaunului Cincu, ce eră competent la încheierea astor fel de acte însemnate, iar vicecăpitani la Făgăraș încep numai dela căpitanul suprem Paul Thomory dela începutul secolului XVI—și în fine luând în băgare de seamă, că hârtia actului poartă semnul de apă marca Sibiiului cu inscripțiunea Hermanstat (nu dt), unde, după părerea Contelui I. Kemény (în Kurz, *Magazin*, I, 134) n'a existat moară de hârtie până în secolul XVI, datul actului din anul 1302 vine tare sub bănuială. Din unele corecturi, și din lipsa sigilelor provocate, apoi din indorsatul «Gerdal» se poate presupune că actul acesta a fost să fie un duplicat, dar necomplet, de nu și greșit în datul 1302. Noi îl transpunem în păstrarea Academiei Române spre ulterioară apretiere.

(1) Hurmuzaki, II, p. 90.

Între acea continuând cu următorii Voevozi ca Domni ai Făgărașului, între aceștia relevăm în special pe Vlad II Dracul (1430—1439 și 1442 — 1446), Voevodul și stăpânitorul întregii Țeri-Românești, Duce al Amlașului și Făgărașului. La anul 1432, Ianuarie 20, dăruiește lui Roman, nepotul lui Stanciu boierul, satele Voivodeni și Săsciorii Loviștei, apoi părțile lui Baicu și Vlad din Sâmbăta de sus, și muntele Moșu cu apa Făgărașului (1).

Tot dela acest Vlad Vodă al Țerii-Românești și al plaiurilor și herțeg la Amlaș și Făgăraș avem hrisovul din Târgoviște, 18 Iulie 6942 (1434), dat lui Stan sin Tatul și Ursul și Radul Stan sin Bera și Godea, prin care li se dăruiește satul Mărgineni. Hrisovul e tradus de pe slovenie în românie în Sf. Gheorghe din București la anul 1782, din care avem și noi o copie dela familie, dimpreună cu o traducere maghiară (colecția mea).

În fine mai avem un hrisov dela Vladislav Vodă dat din Târgoviște, la anul 6960 (1452), boierului Stanciu Mailat «de Dezian», căruia îi donează a treia parte din satul Dejani. Dela familie avem o copie tradusă în limba română (colecția mea).

De aci încolo nu ne mai întâlnim cu astfel de hrisoave donaționale dela voevozii Țerii-Românești ca Duci de Amlaș și Făgăraș.

La din contra aflăm că Regele Mathias la anul 1464 conferă Făgărașul lui Ion Geréb, Voevod al Ardealului, cumnat cu Ioan Hunyadi, tatăl lui Matiaș.

Acesta — Matiaș — întors din expedițiunea în contra lui Ștefan cel Mare la 1467, hotărăște ca provinciile Rodna, Făgăraș și Amlaș să nu se mai confere la particulari, ci să fie rezervate regelui spre a le conferi după trebuință voevozilor Moldovei și Valahiei (2).

Cu toate acestea Regele Matiaș, curând după aceea, adresându-se către locuitorii districtului Făgăraș, cu motivarea că, în zilele acestea murind «egregius» Udriște *qui illum districtum de nostra voluntate tenuit* (va fi fost vreun îngrijitor credincios al voevozilor contemporani din Muntenia), conferă acel district Sașilor din cele șapte scaune săsești, și după ce aceștia se vaieră că aducătorii decretului de conferire pe drum au fost jefuiți de hoții de Români, *per Valachos latrones*, regele le dă donațiune nouă la a. 1472, în contra căreia Ioan Geréb protestează (3).

(1) Hurmuzaki, I², 573, tradus în limba maghiară după originalul slavon, ce se află în arhivul mănăstirii Coloșmonștor.

(2) Hurmuzaki, II², p. 179.

(3) Hurmuzaki, II², p. 224.

Intre aceea nici voievozii Ungro-Vlahiei nu încetează de a pretinde domnia lor tradițională la Făgăraș.

Așa Radul cel Mare la 1503 intitulându-se încă *Dei gratia dux de Amlas et Fogaras, . . . que transalpinensis*, cere dela Regele Ungariei, prin mijlocirea regelui Poloniei, ca să i se restituie ducele Amlaș, Făgăraș, precum și Valea Rodnei (1).

Dar această pășire făcù numai atent pe Regele Vladislaus II la slăbiciunea Domnului român, de a cerși aceea ce mai nainte aveau din propria lor virtute—și, în loc să cedeze pretențiunii voevodului român, trimite pentru administrarea Făgărașului—prin guvernatorul țerii, Bornemissa — mai întâiu, la anul 1507, pe castelanul Ștefan Tokos, apoi la anul 1509 în calitate de castelan al fortăreței Făgăraș și totodată și de căpitan suprem al districtului pe Paul Thomory, devenit mai târziu (1522) arhiepiscop de Kalocsa și comandant al armatei ungare căzute la Mohaci (1526).

II.

După moartea lui Radu Vodă cel Mare, întâmplată la a. 1508, boierii alegători de Domni — după cum foarte bine și deslușit ne spune colegul nostru A. D. Xenopol — erau împărțiți în două partide, a Drăculeștilor și Dăneștilor (2). Boierii Drăculești aduc în scaunul țerii, cu ajutorul Turcilor, pe Mihnea, numit apoi cel Rău, în contra fiului lui Țepeluș, numit și Basarab cel Tânăr, sprijinit de Unguri, și din rivalitatea lor urmează neîntrerupt prigonirea unora în contra celorlalți.

Mihnea, protejatul Turcilor, curând se împacă și cu Ungurii, și-l vedem căutând prietenia cu toți vecinii, în special cu Brașovenii și cu Făgărășenii, cei mai de aproape angajați ca să-și asigure pozițiunea atacată din partea Dăneștilor Basarabi, sub diferite pretexte: că Mihnea e turcit, altă dată că s'a catolicit, dar mai cu seamă că devenise un tiran crud față de Basarabești.

În fine se sculă Barbu Craiovescu cu mai mulți Basarabești și căpătară dela Turci mazilirea lui Mihnea, carele se refugiază la Sibiiu, unde fu omorît de Sârbul Iacsich, încuscrit cu familia Basarabeștilor.

(1) Hurmuzaki, II², p. 509.

(2) *Analele Academiei Române*, Tom. XXX, Mem. Secț. istorice.

Avem în mână două documente, ce nu se află încă în colecția Hurmuzaki, ci s'au descoperit de mine la respectivele familii boierești din Țara Făgărașului, din cari reiese că întru apărarea lui Mihnea s'au răscolat și unii din boierii dela Făgăraș, începând dela cei din Ucea, Cârțișoara și Arpaș până la cei din Șinca, din care împrejurare se poate deduce că revolta se întinsese de-a rândul pe sub Carpații făgărășeni.

Primul document menționat este o sentință adusă în scaunul judecătoresc, de 12 boieri jurați sub prezidiul căpitanului suprem al Făgărașului, Paul Thomory, din anul 1509, și care s'a extradat în transumptul Capitolului din Alba lui Popa Coman Vlad și lui Ioan Vlad din Ucea de sus în anul 1728. Se constată că după moartea Voevodului muntean Radu, în anul 1508, devenind acea țară în mâinile Voevodului Mihnea, unii dintre boierii și Românii din Țara Făgărașului au început pe sub ascuns a trece la numitul Voevod, ca să-i dea această țară dimpreună cu castelul și cu poporul, și între acești răscolăți cei mai de căpetenie erau «agilul» Bursan de Ucea, Ziin de Cârțișoara, Grozav de Arpașul de sus, și văduva Ana Ziin, trădătoarea cea mai rea din Ucea, — ceeace înțelegând noi (Thomory) cu toți boierii, i-am judecat ca infideli ai castrului și trădători ai țerii acesteia, confiscându-le moșiile situate între Ucea și Corbi, ce le-am conferit apoi credincioșilor Coman, Vladimir, Stanislau, Bărbat, Barbu, Toma, Vlad și Radul din Ucea, pe lângă depunerea de 50 floreni în folosul cetății (Anexa A).

Al doilea document e diploma Mariei Christina, soția lui Sigismund Báthory, care purtă titlul: «Dei gratia Transilvaniae, Moldaviae ac Transalpiniae princeps, partium Regni Hungariae Domina ac Sicularum Comes, etc.», și țineă Făgărașul ca dotă dela bărbatu-său; ea, cu data de Alba-Iulia, 1598, confirmă scrisorile lui Ștefan Mailat, «liber Dominus terrae Fogaras, Vaivoda Regni Transilvaniae et Sicularum Comes», date din scaunul judiciar de doisprezece boieri jurați ai Făgărașului în anul 1534, prin care se constată că pe timpul Voevodului transalpin Mihne mai mulți boieri din Țara Făgărașului, și între aceștia anume Stan și Aldea Solomon, și Solomon al Vancei din Șinca, sustrăgându-se de sub ascultarea castelanilor au trecut în Țara-Românească, și de aceea, de Căpitanul suprem Paul Thomory, în scaunul judiciar de 12 boieri jurați, confiscându-li-se moșiile, Șinca și Ohaba, s'au vândut lui Pârvul din Șinca pentru 50 floreni. Dar acum (zice Mailat), întorcându-se

și certându-se, li s'au restituit moșiile și «boieronatul» lor după depunerea sumei de răscumpărare cu 80 fl. (Anexa B).

Din aceste documente se vede lămurit că boierii din Țara Făgărașului, îndemnați prin reminiscentele tradiționale, s'au crezut îndreptățiți a se amesteca în alegerile și susținerea voevozelor munteni ca Domni ai Făgărașului până și sub Mihnea cel Rău. De aceea cu tot dreptul scrie Thomory că influența Domnilor «transalpini» ca Duci ai Făgărașului a durat până în secolul al XVI-lea.

Deoarece incidentul acesta are o astfel de însemnătate istorică, am crezut că trebuie a-l completa prin publicarea acestor documente, ce le-am aflat la respectivele familii boierești.

ANEXA A.

Nos requisitores literarum et literalium instrumentorum in sacristia sive conservatorio capituli Ecclesiae albensis Transilvaniae repositarum et locatarum ac aliarum quarumlibet iudicialiorum deliberatorum legitimorumque mandatorum regiorum principalium executores damus pro memoria per praesentes quod honorandi Popae Vladt Koman et Vlad Ioannes de Felső Ucsa districtuque Fogaransiensi coram nobis personaliter constituti, exhibuerunt nobis et portarunt quasdam litteras collationales inferius verbatenus insertas et inscriptas, petentes nos debita cum instantia quatenus, easdem in transumpto literarum nostrarum inseri et inscribi facientes, paria earumdem sub sigillo nostro capitulari authentico eisdem extradare et emanare facere vellimus, quarum quidam litterarum tenor et verbalis continentia haec est:

Nos Paulus de Thomor, capitaneus castraeque Fogaras, damus pro memoria quod, quia anno Domini millesimo quingentesimo octavo denuo contingit spectabilem ac magnificum Radul Vaivodam transalpinensem ab hac vita decedere et regnum illud Transalpinum manibus Michnae Vaivodae devenisse, mox ex ista terra Fogaras nonnulli boiarones et Valachi furtim coeperunt discedere ad ipsum Vajvodam, ut hanc terram ac castrum et populum manibus suis traderent et proderent, inter quos maiores erant agilis Burszán filius... de Ucsa, ac Ziin de Kerstisóra, et Grozava de Felső Árpás, nec non relicta mulier Anca Ziin nominata, proditor pessima de Ucsa praedicta, una cum suis tribus complicitibus. Et nos, intellecti, anno in praedicto, cum universis boiaronibus in sede iudicialia con-sedentes, adductis tribus testibus et litteris proditoriis praefatos boiarones et mulierem in sententiam capitalem adiudicassemus; quibus iuxta iudicialiam deliberationem omnibus pena suffragata sunt. Et, quia dictus Burszán princeps proditorum nec ad iudicium, nec ad manus devenire potuit, est condem-

natus, tanquam infidelis castris et terrae proditor una cum sua genealogia, et, hoc non praetermittentes, ipsos boiarones et terrae inhabitatores unanimo et consono voto, quod et quo tam ipsi, quam fratres illorum tribus vicibus sunt reperti in rebus proditoriis, est decretatum, quod nunquam in coeterum inter eosdem de genealogia ipsorum vel ramo boiario vel aliquis officialis fieri valent. Igitur nos, intuita fidelitate et fidelibus servitiis agilis viri Romani de Ucsa, nec non Vladimir, Stanislav Borbath, Barbul, Thomae, Vlad et Radul, filiorum suorum carnalium, tum ex eo, tum ex ipso [quae] tunc ad necessitatem conservationis castris per eosdem quinquaginta florenos in paratis nobis datis, totales portiones possessionarias ipsorum Burszan et Zilome fratrumque et filiorum suorum (tanquam a boiaronatu propter multas proditorias abscisas) in possessionibus utrisque, Ucsa ac Korbi, existentes habitas, simul cum universis proventibus, puta: terris arabilibus, quae domum propriam ipsius boiaronatus concernit, cultis et incultis agris, pratis ac molendinis ipsorum locorum [quae] ad easdem de iure spectant et pertinere debent, praedicto Romano pro fidelitate ex pecuniis suis, filiisque ipsius et eorundem haeredibus, una cum Cziganis: Grozav cum filiis, Dadul cum filiis, Tinkul, Neder, Zlav, Nicola, Radul, Bancso, Iurg, Grozav, Mikov, Radul, Zkopu et Kosma dictis, iure perpetuo et irrevocabiliter dedimus et annuimus, ex consensu et promissione magnifici domini nostri illustrissimi joannis Bornemissa olim tesararii Regiae Maiestatis, nunc vero gubernatoris liberorum Reg[iae Maiestatis], tenent, sicut possident pariter et habent, testimonio litterarum mediante, praesentibus in sede iudiciaria boiaronibus Aldea Bika de Voivodeni, Koman et Kostia de Rusor, Mailat de Komana, Manea de eadem, Kirilla de Grid, Aldea de Vaad, Stoika de Betlen, Balas de Driid, Stephan de Szombath, Vulkan de Szkorey, Sztan Szorontál de Kertsisóra, caeterisque boiaronibus et populis [ibidem] existentibus. Datum in opido Fogaras, in sede iudiciaria, feria tertia infra verae sanctae et individuae Trinitatis, anno Domini millesimo quingentesimo nono. Apparebat etiam locus sigilli quasi pendentis ab inferiori parte.

Unde nos, praemissa humillima instantia et petitione praefatorum populum Vlad Roman et Vlad Ioan coram nobis superinde facta, praesentes literas non abrasas, non cancellatas, nec in aliqua sua parte suspectas, sed omni prorsus vitio et suspitione carentes, de verbo ad verbum sine diminutione et augmento variationeque prorsus assignatas transumi et transcribi faciendum sub sigillo nostro capitulari authentico, annotatis exponentibus, iurium suorum universorum futuram ad cautellam necessariam, extradandas duximus et concedendas, communi iustitia et aequitate suadente. Datum feria secunda proxima post dominicam Misericordiae Domini, Anno Domini millesimo septingentesimo vigesimo octavo.

(L. S.)

Collata et extradata per eosdem requisitiros m. pr.

ANEXA B.

Nos, Maria Christierna, Dei gratia Transilvaniae, Moldaviae, Valachiae Transalpinæ Princeps, partium regni Hungariae domina et Siculorum comes, etc., nata archidux Austriae, dux Burgundiae, comes Tirolis et Goritiae, etc., memoriae commendamus tenore praesentium significantes quibus expedit universis quod pro parte et in personis agilium Barzan Iliae, Stoyka Iliae et Alde Iliae, filiorum agilis quondam Ztany Iliae, filii quondam Ztan Salamon, item Alde Demitru, Salamon Demitru et Ztoya Demitru, filiorum quondam Alde Demitru, filii similiter Ztan Salamon, nec non Ztoyka Boyla et Domitru Boyla, filiorum Coman Boyla, filij quondam Salamon Boyla, boiaronum videlicet possessionis nostrae Synka in districtu superiori terrae nostrae Fogaras existentis habitae, exhibitae sunt nobis quaedam literae magnifici quondam Stefani Maylad, alias domini terrae nostrae Fogaras, in pergameno patenter confectae sigilloque eiusdem pendenti et authentico caera rubra impressivè communitae, quibus mediantibus progenitores dictosque exponentes mediam partem boieronatus possessionis Synka et tres quartas possessionis Ohaba, per notam infidelitatis, in quorum ante illud tempus pacifico persistissent dominio, amisissent, postque longas intercessiones in gratiam redissent et dictas portiones eorum, iam aliis collatas, pecuniis eorum propriis redemissent ac demum eosdem Stefanus Maylath in praedictarum portionum boiaronalium, necnon earum quarumvis utilitatum et pertinentiarum dominio novo suae donationis et confirmationis titulo insignisset, tenore infrascripto; supplicatum quoque nobis est humillime ut nos easdem literas omniaque et singula in eisdem contenta rata, grata et accepta habeamus, clementer approbare, notificare et confirmare dignaremur. Quarum quidem litterarum tenor talis est:

Nos Stephanus Maylad, liber dominus terrae Fogaras, Vaivoda Regni Transilvaniae et Siculorum comes, etc., memoriae commendamus tenore praesentium significantes quibus expedit universis et singulis quod, cum nos feria tertia proxima post festum omnium Sanctorum una cum duodecim iuratis boiaronibus nostris huius terrae nostrae pro discutiendis causis pro tribunali consedissemus, tunc agilis Stan Salamon, Alde Salamon et Salamon al Wancze de Synka, coram nobis personaliter constituti, sponte et libere confessi sunt in hunc modum: Quando, in elapsis temporibus, videlicet tempore quondam domini Mihne, alias Wayvodae Regni Transalpinæ, et tempore quondam domini Pauli Thomori, tunc comitis et castellani, huius castri nostri Fogaras, fuerunt multi boiarones huius terrae in infidelitate adinventi ac de sub obedientia castellanorum alienati; ad quorum res-

pectum et praefati exponentes, videlicet Sthan Salamon, Alde Salamon, Salamon al Wancze de sub obedientia praescripti domini Pauli Thomori fuerunt alienati. Qua de causa ipsi praefati exponentes ad Transalpinae regnum introfugientes, ibique moram habentes, pro qua infidelitate praefatus dominus Paulus Thomori totam partem haereditatis ac boiaronatus eorum in possessionibus Synka et Ohaba habitas et existentes, una cum omnibus proventibus ad easdem possessiones de iure et ab antiquo pertinentibus, spectantes et pertinere debentes cuidam agili Pirvuluy de Synka pro florenis quinquaginta vendidisset et appropriasset. Qui scilicet Stan Salamon, Alde Salamon et Salamon al Wancze ex illa infidelitate et alienatione in gratiam nostram reversi sunt: nobis supplicati, ab infidelitate eorum eos accipientes in gratiam nostram, accepimus ipsos praefatos exponentes, in praescriptas haereditates aviticas intromissimus, in gratiam nostram accipientes. Qui praefati exponentes, videlicet Sthan Salamon, Alde Salamon, Salamon al Wancze, a filiabus praefati Pirvului de Synka et Stanislav de Reche praescriptas haereditates eorum pro florenis octoginta coram nobis redemerunt, videlicet aequalem medietatem possessionis Synka et tres quartales possessionis Ohaba, quae ab ipsis antea erant alienatae una cum montibus, alpinis, Gercanul et Danay nominatis, sylvis, nemoribus, rubetis, pratis, foenetis, terris arabilibus, cultis et incultis, molendinis molendinorumque locis, rivulis, glandinibus ac cuiuscumque utilitatibus et proventus quocumque nomine vocitatis ad easdem possessiones Synka et Ohaba spectantes, pertinentes et pertinere debentes. Ipsosque praefatos exponentes Zthan Salamon, Alde Salamon, Salamon al Wancze in praescriptis bonis et haereditatibus eorum haereditavimus, in filios filiorum suorum filij,—Ztan Salamon, Salamon Alde, Stoyka Ilie, Domitru filij, Alde Salamon, Dumitru Salamon,—haeredum per haeredes possidendum, tenendum pariter et habendum. Imo damus, donamus, conferimus et haereditamus, harum nostrarum vigore et testimonio litterarum, sigilloque nostro mediante, praesentibus ibidem duodecim iuratis boiaronibus sedis nostrae, videlicet Alde Bika de Waywodeni, Radul de Lysza, Opra Bozgach de Wysd, Comsa de Bessembak, Barbat de Dragoș, Sandor de Zombata, Salamon de Wenechia, Ztanislau de Reche, Man Suga de Kopachel, Beka de eadem, Cryzte Mile de Illien, Idomir de Wuced. Datum in sede nostra judicialia, die supra notato, anno Domini millesimo quingentesimo tricesimo quarto.

Nos itaque, praemissa supplicatione, nobis modo quo supra porecta clementer exaudita et admissa, praescriptas litteras dicti quondam Stephani Maylad donationales, non abrasas, non cancellatas, nec in aliqua sui parte suspectas, sed omni prorsus vitio et suspitione carentes, praesentibus litteris nostris de verbo ad verbum, sine diminutione et augmento aliquali, insertas et inscriptas quo, ad omnes et continentes articulos clausulas... eatenus

quatenus eadem rite et legitime existunt emanatae... earum veritas suffragatur, ratas, gratas et acceptas habentes, acceptavimus, aprobavimus, ratificavimus et confirmavimus memor[at]is boiar[on]ibus ipsorumque haeredibus et posteritatibus universis perpetuo valituras harum nostrarum vigore et testimonio litterarum mediantes. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam praesentes litteras nostras pendentis sigilli nostri munimine roboratas praedictis boiaronibus nostris, ipsorumque haeredibus et posteritatibus universis dandas duximus et concedendas. Praesentibus perlectis, exhibentibus restitutis. Datum Albae Iuliae, [... mense] iunii, anno millesimo quingentesimo nonagesimo octavo.

Maria Cristierna m. pr. (L. S.). Georg de Vrnocz m. pr. Per praefectum et exactorem fiscalem ac requisitores albenses tamquam commissarios Illustrissimae dominae Principissae ad investigandum boeronum terrae Fogaras jura deputatos, praesentes literae lectae ac pro Stephano Berszan de Sinca et Sztan Boyle de Ohaba, lineam generationis suae ad intrascriptas personas manifeste deducentes, in vigore relictas.

In Fogaras, die 27 mensis febr[uarii], anno 1671.